

พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์ ชั้นปีที่ 2
มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ

study students' behavior concerning their nightlife while studying in their second year of
the Public Health program, Faculty of Public Health, Chalermkarnchana University,
Sisaket

ฐนิชา สาลีพันธ์^{1*} ลัญจกร เสวตะ¹ ปรวุฒิ เมืองอุ¹ พิทยา อุโฆษอารามิก¹
¹มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา¹ 99 หมู่ 6
ตำบลโพธิ์ อำเภอมือเมือง จังหวัดศรีสะเกษ 33000
บริษัท ศรีกรุง เครื่องเย็บ⁴
E-mail: tanickc@yahoo.com

บทคัดย่อ

วิจัยครั้งนี้เป็นเชิงสำรวจเพื่อศึกษาพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 161 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือการวิจัย และใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและหาความสัมพันธ์ในการใช้สถิติไคสแควร์(Chi-Square)ในการวิเคราะห์ ข้อมูล จากผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศหญิง ร้อยละ 92.5 ช่วงอายุส่วนมากจะอยู่ในช่วง 18 – 20 ปี ร้อยละ 50.3 คะแนนเฉลี่ยสะสมส่วนมากจะอยู่ในช่วง 2.51 – 3.00 ร้อยละ 47.8 ค่าใช้จ่ายที่นักศึกษาส่วนมากจะเป็น 5000 บาทขึ้นไป ร้อยละ 54.7 ส่วนมากจะอยู่หอพัก ร้อยละ 90.7 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากว่าเคยไปเที่ยวสถานบันเทิง ร้อยละ 77.6 สถานบันเทิงที่นักศึกษาไปบ่อยมากที่สุด คือ ร้านเหล้ากึ่งผับ ร้อยละ 50.3 ช่วงเวลาที่ออกไปเที่ยวส่วนมากจะอยู่ในช่วง 23:00 – 01:00 น. ร้อยละ 59.0 นักศึกษาส่วนมากจะไปเที่ยวเดือนละครั้ง ร้อยละ 39.1 เวลาในการไปเที่ยวสถานบันเทิงส่วนมากจะเป็น 3 ชั่วโมงขึ้นไป ร้อยละ 52.8 นักศึกษาไปเที่ยวสถานบันเทิงส่วนมากแล้วดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 60.2 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อครั้งส่วนมากจะเป็น 1000 บาทขึ้นไป ร้อยละ 31.1 ไปเที่ยวกับเพื่อน ร้อยละ 77.0 รู้จักสถานบันเทิงส่วนมากจากเพื่อน ร้อยละ 62.7 พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ ด้านบุคคลจะอยู่ในภาพรวมระดับเห็นด้วยมาก (= 2.88, S.D. = 0.013) ด้านสังคมและสภาพแวดล้อมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก (= 3.08, S.D. = 0.005) ด้านครอบครัวพบว่าอยู่ในระดับเห็นด้วยน้อย (= 2.13, S.D. = 0.005 และพบว่า อายุ รายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน และสถานที่พัก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

ABSTRACT

The objective of this research was to study students' behavior concerning their nightlife while studying in their second year of the Public Health program, Faculty of Public Health, Chalermkarnchana University, Sisaket. The sampling population consisted of 161 students. Questionnaires were used in the study. The collected data was analyzed which yielded percentage, mean, and standard deviation figures. Chi-squares was used for correlation purpose. Results from the study showed that most of the respondents were female (92.5 %), their ages were between 18-20 (50.3 %), their grade point averages were in the range of 2.51-3.00 (47.8 %). As for their expenses, most of them spent 5,000 baht per month (54.7 %). Most of these students stayed in the school dormitory (90.7 %). In regard to their behavior concerning nightlife, most of them spent time for nightlife activities by going to entertainment venues (77.6 %). Venues most frequented by these students were bars or local pubs (50.3 %) spending

time mostly during 11.00 pm - 01.00 am. (59.0 %). The respondents indicated that they went to one of these bars or pubs once a month (39.1 %) spending at least three hours for each visit (52.8 %). 60.2 % of these students consumed alcoholic beverage during their nightlife which, in most cases, resulted in at least 1,000 baht per trip for related expenses (31.1 %). The study also found that most of these students went out for their nightlife with friends (77.0 %) and became aware of these local entertainment venues through friends (62.7 %). As for nightlife behavior of the second year students who enrolled in the Public Health program, Faculty of Public Health, Chulalongkornrajavidyalaya University, on individual attitude, they were highly in favor of such behavior (= 2.88, S.D. = 0.013), for socially and environmentally aspect, they were also highly in favor of such behavior (= 3.08, S.D. = 0.005), from family perspective, they were minimally in agreement with such behavior (= 2.13, S.D. = 0.005). In addition, the study also found that average family income levels and places of their residences had correlation to their nightlife behavior with a statistically significant difference of .01.

Keywords: students' nightlife behavior

บทนำ

การพัฒนาประเทศก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม อย่างกว้างขวางบทบาท

การพัฒนาประเทศก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม อย่างกว้างขวางมีการนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้ในการผลิต เกิดการจำหน่าย การให้บริการอย่างสลับซับซ้อน ทำให้เกิดวิถีการดำเนินชีวิตและการรับรู้ของคนในสังคมเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม โอกาสในการเลือกรับข่าวสารที่หลากหลายตามรสนิยมของแต่ละบุคคล สามารถที่จะเรียนรู้รับข้อมูลข่าวสารรอบโลกผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ และสื่อสำเร็จรูปต่างๆ อย่างไรก็ตามในทางตรงกันข้าม กระแสวัฒนธรรมตะวันตกและข้อมูลข่าวสารที่ผ่านการกลั่นกรองผ่านสื่อในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งธุรกิจบันเทิง โฆษณา ฯลฯ ก่อให้เกิดวัตถุนิยมและบริโภคนิยม ตลอดจนความฟุ้งเฟ้อในหมู่คนรุ่นใหม่รวมทั้งการถูกครอบงำทางวัฒนธรรม(สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ,2550) โดยเฉพาะสังคมในเมืองซึ่งมีการขยายตัวอย่างรวดเร็วสภาพแวดล้อมทางกายภาพมีลักษณะเป็นสังคมเมือง เป็นเมืองที่ประชากรอาศัยอยู่อย่างหนาแน่น สถานการณ์รณรงค์ประเภทต่างๆ เป็นสิ่งแวดล้อมทางสังคมโดยเฉพาะในเขตเมืองศรีสะเกษ สถานบันเทิงต่างๆ เป็นสถานที่ที่มีการมั่วสุมของมีนเมาหลายครั้งหลายหนที่นำไปสู่การประกอบอาชญากรรมและการติดสิ่งเสพติด และสถานบันเทิงยังเป็นสถานที่ส่งเสริมให้มีการมั่วสุมและสำส่อนทางเพศ เช่น สถานที่นั่งภายในมูมมิต โดยวัยรุ่นอาจถูกชักนำโดยเพื่อนให้

ทดลองทำสิ่งที่แปลกไปจากสิ่งที่เคยกระทำ เช่น มั่วสุมทางเพศ เสพสิ่งเสพติด ฯลฯ โดยไม่เกรงผู้พบเห็นเนื่องจากสภาพภายในมิตและขาดความสนใจซึ่งกันและกัน ในแต่ละปีพบว่ามิดี้เด็กและเยาวชนเพิ่มมากขึ้นในปี พ.ศ. 2556 จำนวนเด็กและเยาวชนกระทำความผิดต่างๆ เช่น ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ความผิดเกี่ยวกับเพศ และความผิดอื่นๆ ปัญหาเยาวชนด้านต่างๆ สะท้อนให้เห็นถึงสภาพสังคมที่เสื่อมลงและเนื่องจากวัยรุ่นมีบทบาทต่อสังคมอย่างมาก เป็นจุดกำเนิดของปัญหาต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องมั่วสุมในแหล่งบันเทิงก่อนวัยอันควร วัยรุ่นส่วนใหญ่มาจากสังคมชั้นกลาง ที่ไม่มีเวลาใกล้ชิดกับครอบครัวจึงถือว่าเป็นหน้าที่ของทุกฝ่ายที่มีหน้าที่รับผิดชอบต่อเด็กและเยาวชนถึงลักษณะของปัญหา อันเป็นวิถีทางที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาอย่างถูกต้องและเหมาะสม (ศาลเยาวชนและครอบครัวสถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชน, 2556) เพราะวัยรุ่นคิดว่าสถานบันเทิงได้แสดงออก ได้ท้าทาย ได้ทดลองในสิ่งที่ถูกห้ามจากโรงเรียนและครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นบุหรี สุรา ยาเสพติด ประเภทต่างๆ เพศสัมพันธ์ ได้ฟังเพลงดังและเร้าใจ ได้มาปลดปล่อยอย่างเต็มที่พร้อมทั้งการแต่งกายของเด็กวัยรุ่น

ฉะนั้นอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนจึงมีความสำคัญมาก การเลือกเพื่อนจะเลือกเพื่อนที่มีรสนิยมเหมือนกัน พฤติกรรมวัยรุ่นเหล่านี้บางครั้งจึงเป็นไปในทางที่ไม่เหมาะสม (กฤษณา ทองเลิศ,2555 : 3 – 7)

พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของนักศึกษาวัยรุ่นเป็นพฤติกรรมที่น่าสนใจเนื่องจากเป็นปัญหาที่ก่อให้เกิดผลเสียต่อวัยรุ่นเอง ครอบครัว

โรงเรียน สังคม และประเทศชาติ ด้วยเหตุนี้นักศึกษาจึงมี

ความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสาธารณสุขศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ เนื่องจากนักศึกษาวัยรุ่นเป็นกลุ่มใหญ่ในระบบการศึกษาซึ่งมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศตลอดจนเป็นศักยภาพแรงงานที่จะสร้างความเจริญเติบโตให้กับประเทศในอนาคต เพื่อให้ได้ข้อมูลและข้อเสนอแนะ ที่เป็นแนวทางในการวางแผนป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมของวัยรุ่นให้เหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา คณะสาธารณสุขศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ

ขอบเขตการวิจัย

1.1 ขอบเขตด้านพื้นที่การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ โดยศึกษากับนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสาธารณสุขศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ

1.2 ขอบเขตด้านประชากรด้านประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสาธารณสุขศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ

1.3 ขอบเขตด้านตัว

แปรต้นประกอบด้วย

-เพศ

-อายุ

-เกรดเฉลี่ย

-ค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือน

-รายได้ของครอบครัว

-แหล่งที่มาของรายได้

-สถานที่พัก

-ปัจจัยทางด้านบุคคล ด้านครอบครัวด้านสังคม

และสภาพแวดล้อม

ตัวแปรตาม

-พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา คณะสาธารณสุขศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา คณะสาธารณสุขศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อสอบถามข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสาธารณสุขศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษได้แก่ เพศ อายุ เกรดเฉลี่ย ค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือน แหล่งที่มาของรายได้ สถานที่พักเป็นคำถามแบบให้เลือกตอบ จำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิง ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสาธารณสุขศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษได้แก่ เคยไปเที่ยวสถานบันเทิงหรือไม่ สถานบันเทิงใดที่นักศึกษาไปบ่อยมากที่สุด ช่วงเวลาที่ไปเที่ยวสถานบันเทิง ความถี่โดยเฉลี่ยในการไปเที่ยวสถานบันเทิงเวลาในการเที่ยวในแต่ละครั้ง กระทำสิ่งใดบ้างเมื่ออยู่ในสถานบันเทิง ค่าใช้จ่ายในการเข้าไปใช้บริการสถานบันเทิง นักศึกษาไปเที่ยวกับใคร นักศึกษารู้จักสถานบันเทิงจากแหล่งใด เป็นคำถามแบบเลือกตอบ จำนวน 9 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามสาเหตุของการเที่ยวสถานบันเทิงมีลักษณะเป็นคำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า 4 ระดับ จำนวน 9 ข้อ โดยมีเกณฑ์ดังนี้

เชิงบวก

เห็นด้วยน้อยที่สุด เท่ากับ 1

เห็นด้วยน้อย เท่ากับ 2

เห็นด้วยมาก เท่ากับ 3

เห็นด้วยมากที่สุด เท่ากับ 4

เชิงลบ

เห็นด้วยน้อยที่สุด เท่ากับ 4

เห็นด้วยน้อย เท่ากับ 3

เห็นด้วยมาก เท่ากับ 2

เห็นด้วยมากที่สุด เท่ากับ 1

เกณฑ์การประเมิน

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.75 นักศึกษามีพฤติกรรมการเที่ยวอยู่ในระดับเห็นด้วยน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.76 - 2.51 นักศึกษามีพฤติกรรมการเที่ยวอยู่ในระดับเห็นด้วยน้อย

ค่าเฉลี่ย 2.52 – 3.27 นักศึกษามีพฤติกรรมการเที่ยวอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

ค่าเฉลี่ย 3.28 – 4.00 นักศึกษามีพฤติกรรมการเที่ยวอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอนต่างๆ ดังต่อไปนี้

1.1 ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ โดยดำเนินการตามขั้นตอนจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

1.2 ผู้ศึกษานำแบบสอบถามที่ผ่านการพัฒนาปรับปรุงจนมีคุณภาพในระดับที่ยอมรับได้พร้อมนำหนังสือขออนุญาตในการเข้าไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตัวเอง

1.3 ผู้ศึกษาได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ รูปแบบการนำข้อมูลไปใช้ สิทธิของผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยในการบอกเลิกหรือหยุดให้ข้อมูลได้ตลอดเวลาและการไม่เปิดเผยชื่อและตัวตนของผู้ให้ข้อมูลและให้ผู้ให้ข้อมูลลงชื่อยินยอม ตามขั้นตอนของกระบวนการวิจัยโดยคำนึงถึงจริยธรรมในการวิจัย

1.4 ผู้ศึกษารวบรวมแบบสอบถามที่ได้จากการเก็บข้อมูลจากตัวอย่างแล้วทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามโดยใช้เฉพาะแบบสอบถามที่มีข้อมูลครบถ้วนสมบูรณ์

1.5 นำแบบสอบถามทั้งหมดมาจัดระเบียบข้อมูล ลงรหัส แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ประมวลผลแบบสอบถามและการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติดังนี้

1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลใช้ร้อยละ

1.2 การวิเคราะห์ปัจจัยด้านบุคคล ด้านสังคม ด้านสภาพแวดล้อม และด้านครอบครัวใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.3 การวิเคราะห์พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปการวิจัย

ตอนที่ 1 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศหญิง จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 92.5 ผู้ตอบแบบสอบถามช่วงอายุส่วนมากจะอยู่ในช่วง 18 – 20 ปี มีจำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 50.3คะแนนเฉลี่ยสะสมส่วนมากจะอยู่ในช่วง 2.51 – 3.00 มีจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 47.8ค่าใช้จ่ายที่นักศึกษาได้รับต่อเดือนส่วนมากจะเป็น 5000 บาทขึ้นไป มีจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 54.7 รายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือนส่วนมากจะอยู่ในช่วง 10000 – 15000 บาท มีจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 34.8 แหล่งที่มาของรายได้ของนักศึกษาส่วนใหญ่มาจากพ่อกับแม่ มีจำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 72.7สถานที่พักของนักศึกษาส่วนมากจะอยู่หอพัก มีจำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 90.7

ตอนที่ 2 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากกว่าเคยไปเที่ยวสถานบันเทิงมีจำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 77.6 สถานบันเทิงที่นักศึกษาไปบ่อยมากที่สุด คือร้านเหล้ากึ่งผับ มีจำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 50.3 ช่วงเวลาที่นักศึกษาออกไปเที่ยวส่วนมากจะอยู่ในช่วง 23:00 – 01:00 น. มีจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 59.0ความถี่โดยเฉลี่ยในการไปเที่ยวสถานบันเทิงของนักศึกษาส่วนมากจะเป็นเดือนละครึ่ง มีจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 39.1 นักศึกษาใช้เวลาแต่ละครั้งในการไปเที่ยวสถานบันเทิงส่วนมากจะเป็น 3 ชั่วโมงขึ้นไป มีจำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 52.8 นักศึกษาไปเที่ยวสถานบันเทิงส่วนมากแล้วดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีจำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 60.2 ค่าใช้จ่ายในการเข้าไปใช้บริการสถานบันเทิงเฉลี่ยต่อครั้งส่วนมากจะเป็น 1000 บาทขึ้นไป มีจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 31.1 นักศึกษาส่วนมากจะไปเที่ยวกับเพื่อนมีจำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 77.0 นักศึกษารู้จักสถานบันเทิงส่วนมากจากเพื่อน มีจำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 62.7

ตอนที่ 3 พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาขณะสัปดาห์สุขศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษด้านบุคคลจะอยู่ในภาพรวมระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.88, S.D. = 0.013$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาขณะ

สาธารณสุขศาสตร์ชั้นปีที่ 2 สูงสุด 3 ข้อ ได้แก่ นักศึกษาต้องการหาประสบการณ์ใหม่ ($\bar{X}$ = 3.22, S.D. = 0.7) นักศึกษารู้สึกเหงา ($\bar{X}$ = 3.03, S.D. = 0.9) และนักศึกษาชอบบรรยากาศกลางคืน ($\bar{X}$ = 2.99, S.D. = 0.8) ด้านสังคมและสภาพแวดล้อมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X}$ = 3.08, S.D. = 0.005) ได้แก่ การโฆษณาสถานบันเทิงทางสื่อ เช่นโทรทัศน์ วิทยุ อยากรู้ทำให้เที่ยว ($\bar{X}$ = 2.93, S.D. = 0.9) ระบบแสง สี เสียง สถานบันเทิงเป็นสิ่งที่น่าสนใจ ทำให้อยากเที่ยว ($\bar{X}$ = 3.24, S.D. = 0.8) ด้านครอบครัวพบว่าอยู่ในระดับเห็นด้วยน้อย ($\bar{X}$ = 2.13, S.D. = 0.005) ได้แก่ นักศึกษามีปัญหาทางบ้าน ($\bar{X}$ = 2.19, S.D. = 0.8) พ่อกับแม่ไม่สนใจ ($\bar{X}$ = 2.07, S.D. = 0.7)

การวิเคราะห์พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ ที่ตอบแบบสอบถามมีการวิเคราะห์เห็นพฤติกรรมเที่ยวกลางคืนอยู่ในระดับมากโดยมีค่า ($\bar{X}$ = 2.77, S.D. = 0.28) พิจารณาตามรายชื่อ พบว่า ด้านบุคคล นักศึกษา ยังต้องการหาประสบการณ์ใหม่ๆ ชอบบรรยากาศกลางคืน คลายความเหงา และยังต้องการอยากรู้จักเพื่อนต่างเพศ ด้านสังคมและสภาพแวดล้อม นักศึกษาได้รับการโฆษณาทางสื่อ โทรทัศน์ วิทยุ ทำให้อยากเที่ยว และระบบแสง สี เสียง เป็นสิ่งที่น่าสนใจ ทำให้อยากเที่ยว

อภิปรายผล

1.1 สาเหตุและพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะสาธารณสุขศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา จังหวัดศรีสะเกษ ภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คล้ายกับอารีย์ สัตยกุล (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่องการศึกษาพฤติกรรมการใช้สถาน ดิสโกเธค และปัจจัยบางประการที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สถานดิสโกเธคของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า สาเหตุอันดับหนึ่งที่ทำให้นักเรียนยังคงไปสถาน ดิสโกเธคในปัจจุบัน คือไปแล้วเกิดความสนุกสนาน รองลงมาคือ อยากรู้เต้นรำกับเพื่อนฝูง และเพื่อนหรือผู้ใกล้ชิดยังไปเที่ยวกัน สาเหตุอันดับหนึ่งที่ทำให้นักเรียนเลิกไปสถานดิสโกเธคคือ มีความตั้งใจอย่างแน่วแน่ว่าจะไม่ไปอีก รองลงมาคือ ทราบว่า ดิสโกเธคเป็นแหล่งไม่ดีต่อสุขภาพ และได้รับคำแนะนำที่ดีจากเพื่อน หรือผู้

ใกล้ชิด ส่วนสาเหตุอันดับหนึ่งที่ทำให้นักเรียนไม่เคยไปสถานดิสโกเธค คือ ลื่นเป็ลือง ค่าใช้จ่าย รองลงมาคือ ผู้ปกครองห้ามและนิสัยไม่ชอบเที่ยว สอดคล้องกับการศึกษาของ จิราภรณ์ เทพหนู (2540) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวกลางคืนของเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดพัทลุง พบว่า สาเหตุอันดับหนึ่งที่ทำให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายยังไม่ไปเที่ยว เพราะนักเรียนต้องการหาประสบการณ์ใหม่ๆ เที่ยวเพื่อความสนุกสนานกับเพื่อนฝูง ได้มีการผ่อนคลาย รองลงมาคือ ได้ประสบการณ์แต่งกายในกลุ่มเพื่อน สอดคล้องกับ อลิศรา ชูชาติและคณะ (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่องการศึกษาศนคติและค่านิยมของหญิงวัยรุ่นในสถาน เจริญรมย์ ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า สาเหตุอันดับหนึ่งที่ทำให้นักเรียนวัยรุ่นนั้นยังไม่ไปสถานรื่นรมย์ คือ เป็นผู้ที่รักความสุข โดยการใช้ชีวิตที่พึงพอใจ สะดวกสบาย ขาดการคิดถึงอนาคตของตนเอง และไม่ทราบถึงบทบาทและหน้าที่ของตนเองต่อสังคมและประเทศ หญิงวัยรุ่นปัจจุบันมีการกล้าแสดงออกมากขึ้น โดยเฉพาะในด้านการแสดงออกความ พึงพอใจต่อเพศตรงข้ามและส่วนใหญ่ที่มาเที่ยวนี้ เป็นเพราะเพื่อนร่วมโรงเรียนหรือเพื่อนร่วมหอพักชักจูง ชวนมาให้เที่ยว และเกิดความพึงพอใจ ตัดใจ เที่ยวอีกเป็นประจำ

1.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคล สาเหตุการเที่ยวกลางคืนกับพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 พบว่า อายุ รายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือนและสถานที่พัก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ ค่าใช้จ่ายที่นักศึกษามีได้รับต่อเดือนกับสาเหตุการเที่ยวสถานบันเทิง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนเพศและแหล่งที่มาของรายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของผศ.ดร.วรรณรา ชื่นวัฒนา, นิภาวรรณ คำแสน และ รัชฤทธิ์ แก้วรามมุข (2558) ศึกษาพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของวัยรุ่น ตำบลบางแม่ นาง อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี พบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่ จะใช้เวลาเที่ยวกลางคืน 3-4 ชั่วโมงนิยมออกไปเที่ยววัน ศุกร์ ในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมา วัยรุ่นจะเที่ยว

กลางคืน 1-2 วัน สถาบันที่ไปเที่ยวเป็นผับ ในการเที่ยวกลางคืนทุกครั้งจะมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และจะไปเที่ยวกับเพื่อน ปัจจัยสาเหตุในการเที่ยวกลางคืน คือ ราคาหรือโปรโมชั่นของสถาบันเที่ยวความสะดวกสบายในการเดินทางไปเที่ยว และความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ปัจจัยสาเหตุที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเที่ยวกลางคืนของวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ปัจจัยนำในส่วนของความรู้เกี่ยวกับอันตรายและโทษของการเที่ยวกลางคืนด้านสุขภาพ ความคิดเห็นเกี่ยวกับอันตรายและโทษของการเที่ยวด้านกฎหมาย ปัจจัยเอื้อในส่วนของเงินราคาหรือโปรโมชั่นของสถาบันเที่ยว ความสะดวกสบายในการเดินทางไปเที่ยว และปัจจัยเสริมในส่วนของความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และพบว่าเพศมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมเที่ยวกลางคืนของวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะ

1.1 สถาบันการศึกษาควรร่วมกันรณรงค์เกี่ยวกับการเที่ยวกลางคืนและร่วมมือกับครอบครัว เพิ่มครูที่ปรึกษา และหาวิธีใกล้ชิดกับนักศึกษาให้มากขึ้น เพราะปัจจุบันสถาบันการศึกษา โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยมักจะปล่อยปละละเลย

1.2 สถาบันการศึกษาควรมีการจัดอบรมให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องการเที่ยวกลางคืน การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และปัญหาสังคมที่อาจเกิดขึ้นตามมาแก่นักศึกษาโดยเฉพาะแก่นักศึกษาผู้หญิง

1.3 เจ้าของกิจการสถาบันเที่ยวควรให้ความร่วมมือกับภาครัฐในการสอดส่องตรวจตราพฤติกรรมเที่ยวของนักศึกษาและไม่เห็นแก่ผลประโยชน์ส่วนตัวแต่ฝ่ายเดียว

บรรณานุกรม

กฤษณ์ ทองเลิศ, (2555), พฤติกรรมเที่ยวสถาบันเที่ยวของวัยรุ่น, กรุงเทพฯ :ม.ป.ท.
จำเนียร ช่วงโชติและคณะ,(2558),วัยรุ่นกับการเที่ยวกลางคืน,กรุงเทพฯ :ม.ป.ท.
จรรยา สุวรรณทัต, (2558), พฤติกรรมการแสดงออกของวัยรุ่น, กรุงเทพฯ :ม.ป.ท.
จงจิตร โสภณคณาภรณ์, (2550),สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
นิภา นิธยาน, (2554), อิทธิพลวัยรุ่นกับการคบเพื่อน, กรุงเทพฯ :ม.ป.ท.

ปวีณา หงสกุล,(2558), การเที่ยวกลางคืน, วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ประภาเพ็ญ สุวรรณ, (2558), พฤติกรรมเที่ยวสถาบันเที่ยวของวัยรุ่น, กรุงเทพฯ:ม.ป.ท.
ประยูรศรี มณีสร, (2532), การพัฒนาการของวัยรุ่นตอนกลางและตอนปลาย, กรุงเทพฯ:ม.ป.ท.
ปรีชา วิหคโต, (2558), ความหมายของพฤติกรรม, กรุงเทพฯ:ม.ป.ท.
พจนารถ สารพัด, (2546), พัฒนาการของการเห็นคุณค่าในตนเอง, กรุงเทพฯ :ม.ป.ท.
ไพบุลย์ เทวรักษ์, (2558), ปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวกลางคืน,วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ศาลเยาวชนและครอบครัวสถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชน,2556.
มจร วรงค์คุณันตร, (2547), การเห็นคุณค่าในตนเองทางภาวะจิตใจ, กรุงเทพฯ :ม.ป.ท.
สิทธิโชค วรานุสันติกุล, (2558), พฤติกรรมของวัยรุ่นไทย, กรุงเทพฯ:สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ,(2550) รายงานประจำปี2550, กรุงเทพฯ : สำนักงานส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ,(2558).
สมจิตร สุพรรณทัศน์, (2554), พฤติกรรมภายในและภายนอก, กรุงเทพฯ :ม.ป.ท.
สุรพล พยอแง้ม, (2545), กระบวนการเกิดพฤติกรรม, กรุงเทพฯ :ม.ป.ท.
สุวิทย์ รุ่งวิสัย, (2521), ความหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์, กรุงเทพฯ:ม.ป.ท.
ศรีเรื่อน แก้วกังวาน, (2536), ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง, กรุงเทพฯ:ม.ป.ท.
เอี่ยมพร ทองกระจาย, (2558), พฤติกรรมเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา, กรุงเทพฯ:ม.ป.ท.
อารีย์ สัตยกุล, (2558),อิทธิพลของสถาบันเที่ยวที่มีต่อวัยรุ่น, วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
อลิศรา ชูชาติและคณะ, (2558),อิทธิพลของสื่อที่มีต่อวัยรุ่น,วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์